

Είπευ η Κυρία

Του Θεοδοσίου

σαν ένιωσες, το πλοίο να κινδυνεύει
μέσα σε δέκα κύματα και να χαροπαλεύει,
το 'βγάλες μ' ένα βλέμμα σου από την τρικυμία,
γαλήνεψες τη θάλασσα και την κακοκαιρία
και το παιδίον το έστειλες με αγγέλων συνοδεία
σαν την σπλαχνική Κυρία, σε μία του όρους σου ιερή,
Κόρη γωνιά βασιλική και μ' άρρητη ευωδία.

Βάτους γεμάτη ήτανε του παραδείσου άκρη
και το παιδίον ευρέθηκε, πάνω σε επτά άνθη.
Ήρθες σιμά το ευλόγησες και του έδειξες εκεί.
Και με φωνή προφητική είπες του Αρκαδίου.
Εκεί στη μέση του πεδίου, λαμπρή θα υπάρχει μια μονή,

όποιο πονά Παραμυθεί, όποιο ζητά να Αντιφωνεί
και όταν μου κτίσουν Θρόνο, Μεγίστη και Βασιλική
όλοι θα πουν το σπίτι μου, Μονή Βατοπαιδίου...

Μνάσων ο αρχαίος μαθητής